Stockholms läns landsting

INTERPELLATIONSSVAR

Trafiklandstingsrådet

Kristoffer Tamsons 2016-12-08 LS 2016-1388

Svar på interpellation 2016:36 av Gunilla Roxby Cromvall (V) om könsdiskriminerande och sexistisk reklam

Gunilla Roxby Cromvall (V) har ställt följande frågor till mig:

1. Kommer du att tillse att den här typen av reklam stoppas från att sättas upp?

2. När kommer en översyn av SL:s riktlinjer för reklam att vara klar?

Som svar vill jag anföra följande:

Interpellanten har i sin interpellation lyft en fråga som över tid aktualiserats, både i samhället i stort och även i dess blodomlopp som är kollektivtrafiken, nämligen den om reklam.

Interpellanten är väl medveten om att det inte varken är trafiknämnd eller trafiklandstingsråd som fattar enskilda beslut i enskilda fall om vilken reklam som ska sättas upp eller tas ned. Trafiknämnden fattade på sitt sammanträde i september 2015 beslut om en översyn av riktlinjerna för politisk reklam i kollektivtrafiken. En sådan översyn genomfördes mellan gruppledarna i Trafiknämnden, men där en bedömning gjordes att det var svårt att nå en bred och långsiktig ny överenskommelse. Om viljan till fortsatt dialog kring detta finns hos gruppledarna i Trafiknämnden är jag öppen för att ta upp en sådan dialog.

Nuvarande regelverk kring reklamen i kollektivtrafiken är omfattande. Reklam i landstinget regleras generellt av nationella och internationella lagar och överenskommelser - bland annat marknadsföringslagen (2008:486) och det tillkännagivande (2008:487) som är kopplat till lagen, samt Internationella handelskammarens (ICC) regler.

Särskild vikt ska läggas vid att det inte får förekomma reklam för tobak, alkoholhaltiga drycker, reklam som riktar sig till barn, reklam som kan uppfattas som stötande, sedlighetssårande eller sårande mot folkgrupp, reklam riktad mot kollektivtrafiken och reklam som kan strida mot god marknadsföringssed. Det finns även riktlinjer som reglerar dels hur vårdgivare som arbetar på uppdrag av Stockholms läns landsting får marknadsföra och informera om sina verksamheter, dels om extern reklam från företag i kollektivtrafiken.

Till detta skall tilläggas att också Trafikförvaltningen har riktlinjer och regelverk för reklamen i kollektivtrafiken.

Frågan kan också lyftas till mer principiell karaktär. Där är min övertygelse att ingen politiker ska göra sig till domare över vilken enskild reklam som sätts upp eller tas ned.

Postadress	*Besöksadress*	*Telefon*	*E-mail*
Box 22550	Landstingshuset	08-737 25 00 *(vx)*	kristoffer.tamsons@politik.sll.se
104 22 STOCKHOLM	Hantverkargatan 45		

Den smalhets och sexism som känns igen av unga killar och tjejer, oroliga föräldrar och för den delen reklamskapare runt om i Sverige är ett hot mot den individuella friheten och lämnar mycket i övrigt att önska från både reklambransch, modeindustri och reklamköpare. Den ska prövas inom ramarna för lagar och regelverk löpande av reklamentreprenörer och tjänstemän. Om synpunkter eller åsikter finns om reklam ska dessa självklart kunna prövas, men inte av någon politiker utan inom ramarna för exempelvis Reklamombudsmannens arbete. Jag tror kort sagt att självreglering och att vi använder vår konsumentmakt är en bättre väg än godtycklig lagstiftning som därtill tidigare avfärdats som svår att införa om den inte ska riskera krocka med delar av svensk grundlag.

Frågan som interpellanten lyfter handlar inte om enskilda fall. Frågeställningen är viktigare än så. Det handlar om vår kraft att stå emot de grupper i samhället som politiskt vill censurera, reglera eller förbjuda reklam, åsikter eller uttryckssätt som inte stämmer överens med deras ideologi och ideal.

De har tidigare krävt förbud mot all politisk reklam, ibland mot viss som de själva ogillar. De har krävt lagstiftning som politiskt ska reglera vilka kroppsideal som ska få förekomma i det offentliga rummet. De har krävt att all reklam i kollektivtrafiken ska förbjudas. Nu återkommer de med krav på reklamförbud riktat mot underkläder, trots att deras fråga prövats och avfärdats av Reklamombudsmannen samt ansetts tveksam att genomföra utifrån svensk grundlag.

Vi har andra tillvägagångssätt för att nå ett samhälle som inte hetsar unga flickor och pojkar till smalhetstävlingar, utseendefixering, mobbning och utanförskap. Vägen dit nås inte genom godtyckliga censurer, för den vägen leder mot ett sluttande plan för vårt fria samhälle.

Därmed anser jag interpellationen besvarad.

Stockholm den 8 december 2016

Kristoffer Tamsons